

Het geschenk van de tovenaar...

Voorzichtig wreef de tovenaar met een zijden doekje over zijn glazen bol en zag dat er een kindje op komst was bij een jong gezin. Hij hoorde hun zeggen "Morgen kopen we de wieg". "Ik hou van verrassingen" mompelde de magiër. De volgende ochtend stond er een gouden wieg midden in de kamer. Sprakeloos van verbazing keken ze ademloos toe. De jonge vader en het toekomstige moedertje begrepen er niets van. Beiden gingen aan het werk. Het werd avond en ze keken vol bewondering en verwondering naar het kostbare geschenk. "Nu de lijst van de genodigden" besloten ze. 's Morgens lagen er echter reeds mooie uitnodigingskaartjes in een zilveren schaal. "Het zijn geen slechte lieden" opperde de jonge vrouw en "Ik denk dat we binnenkort met drie zullen zijn". "Binnenkort weten we meer" antwoordde hij. Kort daarop vloog de ooievaar voorbij... Het was een jongen! Zielsgelukkig waren ze met de geboorte. Daarna was het feest. "Prachtige kaartjes" zei de meter onder de indruk "En dan die gouden wieg" zei iedereen. Er kwamen kinderen binnen en ze veranderden in elfjes. Ook zij kregen zakjes suikerboontjes en verdwenen. De overige zakjes waren opeens gevuld met goudstukken. De gelukkige ouders, de liefdevolle grootouders, de toegewijde peter en meter en de aanwezigen begrepen dat er magie bij te pas kwam. "Vul de wijnglazen maar opnieuw, ze vullen zich vanzelf" klonk de stem van de tovenaar... en de handjes van de snoezige baby omklemden plots een fluwelen punthoed. "VOOR LIEFDE" ... zei de magiër opgewekt...